

MOHAMMED AZIZ

OUTTARA

TEXT PER CORNELL

Debuten från start var en semifinal. Som han avgjorde med matchens enda mål. Det här har varit unge talangen Aziz år.

Foto: Hasse Fridén

*»När jag ser glädjen
i deras ögon
blir jag lycklig«*

«Det är egentligen en ieng dag för laget, ågot som bestämdes efter att intervjujuten ökades. Men Mohammed Aziz Ouattara ser et som en självklarhet att komma till Årsta ndå. Har han blivit ombedd att ge en intervju i gör han det. Aziz är en sådan person som ssnar noga på dem som är äldre. Han beskrivs ckså som ganska formell mot sin arbetsgivare ch de äldre på kontoret.

Hur går den här bilden ihop med den lite pjuveraktige fotbollsspelaren Aziz som gärna juder publiken på ett leende, som firar egna ch andras mål med frenesi och som att döma v sociala medier verkar ha nära till skrott och umor? Det finns ingen motsättning isar det sig. Aziz är lite reserverad ll en början men vi behöver inte omma längre än till semifinalen och målet mot Djurgården man han sänker garden och läpper loss ett mycket smitnde skrott.

et var sommaren 2019 som ziz kom till Hammarby, till- immans med Loué Bayere Ju- ior. De båda ivorianerna hämtades -ån samma akademi som Odilon ossounou, ASEC Mimosas, och det var under esöken för att träffa Odilon som Mikael lhelmberg fick syn på Aziz första gången. Han rckte att spelarna påminde om varandra och fter Odilonförsäljningen fick Aziz chansen till rovspel. Efter en fin insats i en turnering för J20-spelare i Brasilien under hösten 2019 krevs ett fyraårskontrakt.

– Jag är väldigt tacksam att jag fick den här hansen. Att Jesper och Micke trodde på mig. Det finns många därute som vill ta min plats. Men i början var det en ganska svår tid för mig. pelsättet i Hammarby var lite annorlunda mot et jag var van vid. Men jag tvekade aldrig, det r det här jag vill.

Hur gjorde du för att komma in i Hammarbys ätt att spela?

– De placerade mig i Frej för att jag skulle an- assa mig till spelsättet. Det kändes inte bra när e berättade det för mig, jag trodde först att det ar ett sorts straff för något jag hade gjort. Men ig förstod senare att det var för att hjälpa mig tt utvecklas.

Bild från ASEC Mimosas akademi.

Hur var tiden i Frej för dig?

– Det var ett tufft år och fram emot slutet av säsongen tog de in många U19-spelare i laget. Jag hörde till de äldre spelarna men jag var bara 19 år. Jag fick spela på flera olika positioner, till och med som anfallare. Det kändes som att jag gjorde tre personers jobb, men det fanns inga ursäkter, det vara bara att köra.

– Jag bestämde mig för att jag skulle ge mitt bästa. Det var enda chansen att uppfylla min dröm att få spela i A-laget. Man kan inte vänta på att någon annan ska hjälpa en, man måste gå till sig själv och vara mentalt stark i de situationerna.

Hur gick det till att du kom till A-laget?

– Jag minns det väldigt väl. Det var i slutet av säsongen och jag var i gymmet när Jesper kom förbi och vill prata med mig. ”Nästa år ska du till A-laget. Du har kvaliteterna, men det kommer att bli tufft för dig. Du måste vara mentalt stark. Förbered dig ordentligt nu när du åker hem över julen för det kommer inte att vara enkelt för dig.”, sa han.

Hur kändes det här för dig, blev du nervös eller bara glad?

– Väldigt glad, jag blir inte nervös så ofta. Det jag drömt om blev verklighet.

Ringde du hem för att berätta nyheten?

– Nej, jag gillar inte att störa mina föräldrar. Oavsett om det är bra eller dåliga nyheter så har jag lärt mig att ta hand om det på egen hand. Men när jag kom hem till min mamma berättade jag så klart.

Familjen är ett lite känsligt kapitel för Aziz. Han föddes i Abidjan, men när föräldrarna skilde sig blev det dragkamp mellan föräldrarna om vem som skulle ha vårdnaden om sonen. Lösningen blev att Aziz flyttade till sin mormor i grannlandet Ghana. Det var där han växte upp och det var där han fick sin första fotbollsfostran. Eftersom Ghana är en tidigare brittisk koloni lärde han sig bra engelska under skoltiden.

– Jag bodde hos henne i Ghana i tolv år och när jag var 15 och hade gått ut skolan åkte jag tillbaka till min mamma i Abidjan. Hon frågade

24 oktober 2021. Aziz och David Accam gratulerar Akinkunmi Amos till hans matchavgörande straffmål mot Östersunds FK.

»Jag tycker jag är bäst på mittfältet. Men är ganska bra som mittback också.«

vad jag ville jobba med. Då berättade jag att jag hade en dröm om att spela fotboll. Vi fick hjälp att hitta ett lokalt lag som jag kunde börja spela med. Och det var då akademien ASEC Mimosas fick syn på mig och tog in mig. Jag var runt 16–17 år då.

Bara tre år senare hade han alltså avverkat en säsong i Frej och nått Hammarbys A-lag. Nu handlade det om att göra sitt bästa för att få speltid. Jesper Jansson och Stefan Billborn pepade honom att ge allt och vara fokuserad. Under de första cupmatcherna blev det bänken. Mot Trelleborg i kvartsfinalen skedde debut.

– Jag tror att min insats där var det som gjorde att Stefan tog ut mig från start i semifinalen mot Djurgården. Men jag blev väldigt förvånad när han berättade det för mig dagen innan.

Ta oss genom matchen!

– Jag började matchen med lite enkla grejer. Enkla passningar. Men jag var väldigt tuff mot deras anfallare när de hade bollen. De skulle inte få göra mål. Jag sa till mig själv, om jag inte ger allt i dag så kommer jag få gå hem gråtande. **Men du behövde aldrig gå hem gråtande!**

– Nej precis. Det var jag som avgjorde match-

en, haha. Det hade jag inte väntat mig. Gurra försökte skjuta men den studsade på mig in i mål. Jag började tänka på vilken målgest jag skulle göra och av någon anledning kom Ronaldos upp i mitt huvud. Det är inte så att jag är ett Ronaldofan, men jag gillar hans målgest.

– Ingen behöver berättat för mig när jag gör ett bra jobb. Jag vet det själv och det var så det kändes efter matchen. Det är samma sak när jag inte har gjort det bra. Då är jag ganska hård mot mig själv. Men jag försöker ändå vara positiv.

Hur upplevde du cupfinalen?

– Det var fantastiskt på alla sätt. Firandet på Södermalm och med laget. När man ser glädjen i supportrarnas ansikten känner jag mig lycklig. Klubben betyder så mycket för dem, jag insåg det på allvar vid finalen. Jag hade aldrig upplevt den typen av supporterskap tidigare.

Du har testats på flera positioner under säsongen, var är du bäst?

– På mittfältet. Men jag är ganska bra som mittback också. När jag spelade i ASEC var jag mittfältare. Men när jag kom till Hammarby ville de byta position på mig på grund av Odilon. De ville nog hitta någon som kunde ersätta honom.

Och nu är du tillbaka på mittfältet, vad är det du gör bra där?

– (tystnad) Jag skulle kunna säga många saker men jag tycker inte att man ska skryta om sig själv. Du kan se mina styrkor när jag spelar, jag gillar inte att prata om vad jag är bra på.

Vänner du dig mer bekväm på mittfältet?

– Vissa dagar går saker din väg, andra är det svårare. Jag skulle snarare säga att det är därför jag spelar bättre i vissa matcher och sämre i andra. Mina bästa matcher är nog Djurgården, Göteborg och AIK, medan den sämsta är Östersund. Den var tuff, ärskilt första halvlek var inte bra från mig. Jag förökte fortsätta att vara positiv och göra jobbet.

FYRA SNABBA:

Vem hjälper dig mest på planen?

– Richard. Han försöker alltid hjälpa mig och han har mycket erfarenhet. Han skriker inte på mig utan försöker vara positiv.

Du ser ofta glad ut, är du det?

– Jag älskar fotboll och när jag är i startelvan blir jag lycklig. Då har jag gjort ett bra jobb. Jag är lite av en skämtare också. Att le och skratta är viktigt för oss människor, det tar bort mycket stress. Dåliga saker kan hända och man är ju inte alltid glad. Men jag tycker inte att man ska vara för hård mot sig själv.

Vem hänger du mest med?

– Tidigare bodde jag med Loué. Vi hängde mycket tillsammans, men nu går jag inte ut mycket efter träningarna, jag gillar att vara hemma. Om du ser mig ute så är jag med min agents kusin på någon restaurang eller på den muslimska bönen.

Vilken är din förebild som spelare?

– Kevin de Bruyne. Jag älskar hans sätt att spela. Han är så smart och vet vad som ska hända långt före alla andra.

Vilka matcher är mest lärorika?

– De sämre matcherna. När du spelar bra handlar det mer om att försöka upprepa det. Efter en dålig match handlar det mer om att analysera vad som gick fel tillsammans med tränaren och videoklipp.

Hur är Milos som tränare?

– Han gör väldigt mycket för mig. Ofta kommer han och skämtar med oss i omklädningsrummet eller i matsalen. Men på träning och på match får vi se ett annan sida av Milos. Sedan han kom in har det blivit en tuffare attityd. Vem du än möter måste du vara tuff.

Vad vill Milos att du ska förbättra?

– Han säger till mig att jag har kvaliteten att spela i bra europeiska klubbar och att jag ska ta för mig och bara gå för det. Att jag ska arbeta hårt och ha tålamod.

Vilken är drömklubben?

– Chelsea, mitt favoritlag, men man får ta ett steg i taget. Titta på Sadio Mané, han är i Liverpool nu. Man kan inte ta steget från Elfenbenskusten direkt till Premier League. Men med tiden så kommer det att hända.

När tror du det händer?

– Inom tre år. Hammarby är ett mål på vägen. Jag tror att det är en bra väg till en annan europeisk liga. Kanske som Odilon som gick vidare till Belgien, eller kanske till Holland. Jag vet inte hur länge jag blir kvar men jag trivs väldigt bra här. Alla tar hand om mig och klubben har gjort mycket för mig. ■

Mohammed Aziz Ouattara

Ålder: 20 år. Bor: Söderort. Familj: Mamma, pappa och mängder av halvsyskon på pappas sida. Längd: 190 cm.

Moderklubb: ASEC Mimosas

Kontraktslängd: Över säsongen 2023.

Klubbar i karriären: 2019 Hammarby, 2020 IK Frej (lån), 2021– Hammarby.